

No, no vull veure la reacció d'una dona quan li ensenyen la gravació de la seva violació. Vull que els responsables (de permetre la violació i gravar-la, d'ensenyar-l'hi a ella, d'ensenyar-ho a tothom) n'assumeixin les conseqüències.

#unitsdecultura @beioild Bel Oild Escriptora

Em fan tant mal els pits que crec que s'ajauran a terra, plorant, i es posaran a cantar *Hello* d'Adèle.

@cathimoran Cathin Moran Autora

Por mu vamos a prende vez, de VIII, de @camr

ESTATS UNITS

13%

...és el percentatge d'artistes dones als museus nord-americans

POMPIDOU

17%

...de les 200.000 obres d'aquest centre de París són de dones

PERSONAL

53,4%

Dones en museus espanyols, però només un 37% en càrrecs directius

A Espanya s'avança a pas lent

Segons l'Associació de Dones en les Arts Visuals Contemporànies (MAV), a Arco 2019 només hi havia un 6,13% de dones artistes espanyoles. I, això sí, un 26,5% del total de la fitxa eren artistes dones. Són uns percentatges semblants als de fa deu anys. Gairebé tots els informes sobre la presència de dones artistes són negatius. L'Observatori Cultural de Gènere va analitzar deu centres d'art de Barcelona entre el 2011 i el 2015 i va revelar que hi va haver una mitjana d'un 14% d'exposicions de dones per un 49% d'homes (el 37% restant eren col·lectives). La Fundació Miró atribuïa al 42%, Santa Mònica al 24%, i la fundació Suñal al 20%. El 2016 les dades de les col·leccions dels museus espanyols encara eren més contundents: el Prado, el Reina Sofia i el MNAC estaven per sota del 3% en les seves col·leccions, i només els d'art contemporani, com el Macha, el Musac de León i el Guggenheim, oscil·laven entre un 20% i un 30% de dones.

En general s'avança molt lentament cap a la paritat, però aquests darrers anys hi ha hagut una reacció des de les institucions principals. El Museu del Prado, que només havia produït una exposició d'una dona, Clara Peeters, ara programa un cara a cara entre Lavínia Fontana i Sofonisba Anguissola. El MNAC no només ha recuperat per a la seva permanent algunes obres de dones que estaven ocultes als seus fons, sinó que ha programat temporals de Maria Lluisa Vida, Marianne Breslauer i Gala. Entre les compres recents hi ha obres

d'Aurèlia Muñoz, Mari Chordà i Magda Bohmar. I el mateix es podria dir del Macha. A les monogràfiques recents de Rosemarie Castoro (2018) i Charlotte Posenenske s'hi afegeixen les de Fina Miralles (2020) i Gego (2021). Però també ha reforçat la presència femenina a les sales de la col·lecció permanent amb els noms d'Eugènia Balcells,

Nacy Spero, Eulàlia Grau, Dorothee Selz, Àngels Ribé, Rosemarie Castoro i Jo Spence.

Els 21 centres de la Xarxa de Museus d'Art de Catalunya també s'ha proposat donar més visibilitat i presència a les dones. Els museus d'Olot han expressat la voluntat de programar cada any una exposició d'una dona artista, i el Museu de l'Empordà de Figueres prepara per a mitjans de l'any que ve una col·lecció d'artistes empordaneses. / Josep Playà Maest

les portes, el BMA va adquirir la primera obra a una dona (una tela de Sarah Miriam Peale, la primera pintora professional dels EUA). Va ser una curiositat més que un pre-ludi, perquè les seves estadístiques en termes d'equilibri de gènere són pitjors que la mitjana. De les 95.000 obres que componen la col·lecció, només 3.800 les firma una dona, un 4% del total (la mitjana dels grans museus és d'un 13%, segons Guerrilla Girls). "Esperem que la decisió serveixi de model a altres centres i sigui un primer pas cap a una millor representació" de les dones en l'art, confien des del museu. ●

TEATRE TÍVOLI

LA COMEDIA QUE CAMBIÓ PARA SIEMPRE EL CONCEPTO DE LA PALABRA MATRIMONIO

RICARDO DARÍN ANDREA PI

ESCENAS DE VIDA CONYUGAL

de INGMAR BERGMAN

Director NORMA ALEANDRO

MBJI